

Probouzím se zase na podlaze, zkrvvenej den
chtěl jsem se jen vyspat, mít zase nějakou sen.
Už nevím jaký je to snít nebo něco sníst,
lednička páchne, bojím se dolů smetít vynýst.

Pozoruju ulici, všude lidi spěchající,
nikdy nerozuměli mým pocitům strádajícím,
žít ve strachu, na pokraji dojití dechu,
místo koberce mám doma vrstvu mechu.
Naproti v oknech vidím spoustu šťastnejch rodin,
já jsem vlastně nikdy s nikým nebyl víc jak pár hodin.
Asi je to tím, že nenávidím lidi, jsou všichni tak hloupý,
že se za ně jako člověk stydím.

Svět zkaženéj honbou za bohatstvím před sebou vidím,
Je vůbec normální nic nechtít a jen žít?
Když přijde byt na pronájem u dveří si poklidím,
pak na měsíc klid, můžu zas jen ležet a pít.
Pak už nemyslím na to, jak moc chci ty dole zabít,
chci se jen za záclonu skrýt a ztopořit.

Ale dneska večer čas nadejde, sejdu dolů,
nikdo neunikne, končí období sviní a volů.
Nůž k noze, kolt do kapsy, na hlavě kapuce,
Jdu se zase po čase nadechnout smradu z ulice.
Opar se line tmou, já následuju chodce,
až zmizí světlo lamp jednám rychle a prudce.

Mám ho v hrsti, svůj revolver v ruce,
on prosí a neví proč já jsem jeho soudce.
Skláním se a šeptám (pro dobro ostatních to dělám)
brečí když vstanu, on se krčí, ale já mačkám.
Krev na obličejí a oblečení, být obžalovaný,
je nic proti tomu jak jsem teď spokojený.

Civím do zrcadla, tam zrůda opuchlá,
jen oči trčí z hlavy, hádej kdo další to schytá ? (počítám s tebou)

Mezi váma všema cejtím se tak trochu jinak,
vidím do hloubi vás, máte na svejch duších povlak.
Strach pohltit vás chováte se jako krysy,
už to nejde jinak, pořád na vraždu myslím.

Bez těla, bez duše bloudím městem,
potácím se vánicí a nebo deštěm.
Od předsudků dávno jsem odkleštěn
a z vaší smrti víc než vy jsem smířen.

Jsem trochu zvíře, ale nehledám krásku,
zabíjím pro pocit a ne pro prachy a lásku.
Jako soudce chci ukončit život žitý nadarmo,
podříznu povrchní modelku a klidně zadarmo.
Komunistický důchodce je další případ pro soudce,
postarám se aby měl svou hůl hluboko v lebce.

Zhýčkaný fracek zahleděl se mi do očí,
dostal facku boxerem a pak se pomočil.

V uličce hanby, trhám z nácka kšandy
a u toho mu zpívám sračky od Landy.
Rozstřílím mu kolena, mrdnu o něj molotov
a pak jeho popel donesu na židovské hřbitov.

Konec srandy, ještě je vás totiž moc,
pro jednoho z vás tohle bude dlouhá noc.
Zbavuju zemi odpadu co vysrala sama,
odklízím jak hyena v poušti mrtvý těla.
Někdo to dělat musí, a mě se to nehnuší,
každý říká je to lehký, nikdo to nezkusí.

Dřív než tě potkám, tak mám dávno důvod,
zabít tě a může za to tvůj původ.
Nejde to, bolí to, žít vedle vás,
proto rozhoduju, kdy nadejde tvůj čas.
Chceš se zachránit? Tak to je marná snaha,
když se na tebe podívám svejma očima vraha. (počítám s tebou)